

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

LI. De quibusdam alijs viris Beatis nondum in Sanctorum Catalogum
relatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

...m alijs viris Beatis
...tamen in Sancto
...m relatis.

Lij multi fuerunt in eadem
congregatione sanctissimi
ma celebres, licet in alijs
storum ab Ecclesia non
reclati, ex quibus, vt de
paucos recentiores fuerunt
Ecclesie, monachique
monasterij Prior, qui
Portuensi subrogatus, qui
diplomate prohibuit, & a
teruari precepit, quem
R. E. Cardinali, & Episcopo
perperam confudit, de qua
rolix e satis scriptum, lecto
at. Obijt anno 119. in Portu.

Epitaphio turulano.
Gulianus monasterij S. Georgij
litus, vir venerabilis, & vere
eralitatis erga Christi populos,
Deus ingenti miraculo
od lib. 2. cap. 49. fuit narratum
o. vide ibidem.

olomeus de Columna Roma-
em clarissimus, sed vix
quem nostra Lateranensis
em, & Frigidonanz reformatio-
ac merito veneratus, quia non
iffimis adhortationibus vno
Caelo auro, & S. Maria Frig-
ci, alijsque pijs, & deuoti
tores tantam prouinciam labo-
iam ipsius reformationis
rimos suscepit. de quo, quia
libro cap. 2. multa tradidimus
nis vitanda graui locum
ne nonnulli secularem presby-
quod etiam epitaphium eius
um statim referendum innotet
um ita se habet rei veritas, illam
quidem clericum presbyterum,
canonicum fuisse: nam in
simæ Columnensium familia
seruit. Verum ab initio refo-
onanz anno 1402. eius loci co-
ous sese adiuuasse, illorumque
monasterij Priorem electum, &
re sanctum, quem etiam pluribus

Generalibus Comitibus nostre congregationis in-
terfuisse ab anno 1418. vsque ad annum 1430.
ac in illis more ceterorum canonicorum vorum
dedulo, plurique Diffinitorem electum, illoru
annorum acta capitularia tunc descripta euiden-
ter indicant, que monstrabimus. Obijt apud M-
tuam in D. Benedicti cenobio, anno Domini
1430. cuius reliquie in magna veneratione habē-
tur. considerant illud Venerabiles Monachi ab
initio apud turrim campanariam in peculiari se-
pulchro: verum Ecclesia renouata, corporeque
S. Simeonis in nouo sepulchro marmoreo albo,
ē regione facelli gloriose Virginis Dei Genitri-
cis sacri reposito, etiam huius beati viri reliquie
cum alijs Sanctarum Vicetæ, Aquilinz, & Epif-
copi Vbaldi viri sanctissimi ad illud translata; in
eodem sepulchro recondite fuerunt. Porro Epif-
scopium B. Bartholomæi sepulchro impostum
hoc est, videlicet:

*Stipe Colomense Romanum Bartholomeum
Marmor hac vniuersi contulerat aca Patrem.
Qualis ex quondam Benedicti venit ad ades,
Et prius, & verum pacis amator erat.
Prebiter hic lacus signis, dum vita manebat,
Claruit, & stetit denique Sanctus obit.
Mille quadringenti Domini carentibus annis,
atque tribus decies regna beata subit.*

Beatus Leo de Carate Mediolanensis S. Petri
in Caelo aureo Papiæ Prior, & iuris canonici Do-
ctor, vnus de primis autoribus nostre reforma-
tionis, vir fuit admirabilis sanctitatis, sibi rigi-
dus, & austerus, alijs mitis, & compatiens, & ter-
rens cuncta despiciens. hic crassus, & vilibus indu-
mentis semper utebatur, & in exercitijs canoni-
ce discipline laboriosus, & indefessus. super om-
nia verò misericors, & pauperum amator. hic pri-
mus ex nostra congregatione monasterij Tremiti-
ani Prior fuit, vbi per multos annos in magna
paupertate, & vite asperitate mansit, de ijs, quæ
a vicini continentis incolis offerebantur, nauis,
& alijs ad insulam applicantibus largiter succur-
rens; cuius charitatem Deus gratam habuisse mi-
raculo testari voluit, quod supra hoc eodem lib.
cap. 13. narratumus, qui tandem post multos la-
bores in congregatione defudatos, circa annum
humanae salutis 1438. ad Dominum migravit,
Prior S. Crucis Cefennæ, vt ex actis cap. 1437. ap-
paret.

Beatus Martinus Bergomensis, vnus de pri-
mis nostre reformationis Frigidonanz fe-
ciatoribus fuit, qui nostram congregationem
anno 1410. est ingressus, vir simplex, & rectus, &
Deum timens, humilitatis, & paupertatis arden-
tissimus amator: nam cum multis vicibus Gene-
ralem monasteriorum nostre congregationis vi-
sitationem ex officio per Generalia Capitula sibi
commissio petisset, semper pedes ibat, de quo
autor Historie Ecclesie Bergomensis par. 2. cap.
87. sic scribit: *Multa operatus est in hac vinea Beatus*

Martinus canonicus regularis, cuius Bergomensis, qui cū
esset vir sanctissimus, electus fuit generalis Visitator
anno prefato, qui quasi omnia monasteria canonicorum
Obruentia cum magna charitate visitauit: & sic in
dicto anno ad patriam suam Bergomensem venit, & suos
canonicos mouit in prefatum monasterium ingressos
visitauit, & eos in sancta regulari obseruantia anima-
uit, & corroborauit, & multos in hac sua patria Ber-
gomenfi sui predicationibus, & miraculo spiritu, &
corpore sanauit. & tandem post multa, & preclara ge-
stus perperrata, ab hac sua patria recessit, & ad Pa-
piensem urbem iuit, & in monasterio S. Euphany
sui Ordinis sacrosult, & ibi suam mansionem elegit,
vbi vsque ad mortem in sanctis operibus permansit: nam
multa mirabilia per illum Dominus operabat: in-
firmos enim curabat, & Demones expellebat. Cum autem
ad decrepitam peruēisset etate, saluus est curatus: qua-
propter oportet ac baculo sustentari, cuius maior pars
est in monasterio prefato sancti Spiritus Bergomi, qui
baculo mulieres in partu percutit, antea adiuuat mira-
biliter. tandem anno atatu nonagesimo tertio, &
sua professione 68. quartodecimo Calend. Decembris in
pace quiescit, anno saluta 1478. & in dicto monasterio
S. Euphany sepultus est, clarus miraculo vsque in ho-
diernum diem. Hæc ille. Similia scribit Ioannes
Philippus nosler in Chronica lib. 6. cap. 37. cuius
vita scribitur etiam lib. 7. de Antiquitatibus, &
Gefus Diuorum Bergomenfium c. 7. de quo Pe-
trus Apollonius Colatinus presbyter, & Poeta
Nouariensis sic ait.

*Osia Papiæ tenet, fulgent miracula passim
Martini super a spiritus arte uicet.*

Huius sancti viri corpus post centum annos in-
tegrum fuit repletum, anno 1579. quod postea
anno 1614. in decentiorem locum fuit translātū,
vt supra c. 26. dictum fuit.

Venerabilis Pater Dominus Fulgentius Cre-
monensis, & ipse inter beatos viros merito est
numerandus, prout illum inter beatos scriptum
inuenio in Catalogo Episcoporum Cremonen-
fium, istis verbis: *Beatus Fulgentius Cremonensis Or-
dini canonicorum regularium clarus habetur. De isto
Venerabili Sacerdote Ioannes Philippus in Chro-
nica lib. 6. cap. 38. sequentia scribit: Beatus Fulgen-
tius Cremonensis & ipse de antiquo Patribus in ordine
nostro clarus euasit: nam Spiritu Sancto totus erat igni-
tus, & cum literarum modicum haberet intelligentiam,
tamen per Civitates, & Cælitia Verbum Dei diffemi-
nabat, quidquid illi fugerebat Spiritus Sanctus hoc po-
pulo proponens, fiebat autem ad eum concursus po-
pulorum, qui hominis sanctitatem intuebantur, & pro-
pter mirabilia, quæ circa illum Dominus operabatur:
nam ex instinctu Spiritus Sancti cum esset Venetijs, in-
trauit in carcerem ad quendam, qui ad mortem adu-
catum erat, quem reperiens inopitentem, & despera-
tum, mutato habitu illum liberum abire fecit, & se oc-
cidendum exposuit. Cum autem in Ciuitate Ferrariensi
magna pestis esset, hic homo Dei zelo charitatis da-
ctus cadauera sepultura mandabat, multa alia laude*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

digna egit hic vir venerabilis, qua breuitate causa o-

III. **B**eatus Theodorus Placentinus in ordine no-

stro sanctissime conuersatus est. erat enim homo austerus, & sibi rigidus, seruans, quae in ordine seruanda sunt etiam ad vnguem promptus ad vigilias, & ad quaeque ardua pro Christo toleranda, operibus Charitatis, quae in ordine sunt intentissimus, meditationibus, & contemplationibus deditus, circa Domini passionem quotidie maxima lachrymarum effusione versabatur, parcus in cibo, vilibus vestitus, & inter canonicos existimabat se infimum, & vilioerem. quanta etiam humilitate praeditus fuerit hic sanctus vir dicere non sufficimus. Obijt Placentiae clarus miraculis. Ioan. Philippus lib. 6. cap. 39.

Beatus Franciscinus de Casali Diaconus, licet fuerit statura pusillus, vita tamen, & sancti-

Des annuit pater. ille autem beatissimus pater...

IV. **B**eatus Blasius patria Vicentinus, in seculo paupereulus futor veterum calceorum, sed in congregatione donis caelestibus affluenter ditatus, erat enim apud seipsum vilis, & abiectus, spiritu feruentissimus, in oratione assiduus, & ad lachrymas promptus, quas in concionibus ad populos largissime fundebat, in diuini literis optime versatus, memoria tenaci doctoris aduocatum librum Decretorum memoria teneret, & in promptu haberet. hic per totam Italiam praedicando discurrens, seculi vanitates, & hominum vitia fragilis illecebras exaggerans, Inferni poenas intolerabiles, & Paradisi gaudia populis proponens, omnes ad lachrymas, & lamenta trahebant, fructum multum ferebat, ab omnibus in magna reuerentia, & precio habitus, qui demum anno 1499. Nouariz in monasterio S. Mariz Gratiani extrema aegritudine laborans, cum diem, & horam sui exitus praedixisset, in festo S. Laurentij martyris ad Dominum migravit, ibidem sepultus, miraculis clarus. cuius sepulchro Petrus Apollonius Colatinus presbyter, & Poeta Nouariensis sequens Epitaphium imposuit:

Diuino sermone patens, ut ag, probatus, Vltima post frugum semina uicta sacra Blasius, huic populo lassus quoque creditus oritur, Parce sui caelum nobilibus optent.

Harredem decus fore te Vicentia Patri, Quem tu ueras, sed non fata debere tibi.

De istius viri sanctitate Carolus à Basilica Petri Nouariz Episcopus in descriptione Nouariensis Ecclesiae lib. 1. pag. 30. sic testatur: Conuulsiorem et anonicorum regularium S. Maria ad Gratiam dicto, amplexo, & nobilitate commemorandum est Blasium, qui cum varij loci, & in hac praesertim vrbis sancti est vltima, & sacramentum Concionum diuina quodam efficacia florisset, in eius tandem Cenobij Ecclesia sepultus, honoris dignus, honore omnium voce cultus fuit: quaeque nescio, quo errore euenit, ut nunc certum sepulchri locum monstrari non possit. Vbi tamen eius corpus collocatum erat, huiusmodi legendus. Diuino sermone patens &c. Hic illi, de eodem Ioannes Philippus in Chronica lib. 6. c. 16. qui se illius funeri pia opera dedidisse fatetur.

Beatus Andreas Nouariensis dicti Blasij Synchroton, de quo idem Ioannes Philippus, qui illi vidit, lib. 6. cap. 42. ita scribit: Andreas Nouariensis

transiit de Castro domus Olybia vii prope diuina, et...

restitit de Castro domus Ojuna vir prope diuino socius
 que bonitatis insignis cum esset presbyter parochianus,
 Ecclesiam suam eadem presbytero Riccardo viro san-
 ctissimo (quem ego noui) reliquit, & canonicum ordi-
 nem ingressus est, vbi per 40. annorum spatium indefes-
 sit ieiunij, vigilijs, & orationibus intentus, corpus suum
 castigeni carnis spiritui seruire coegit. in tantum bea-
 tiffimus hic vir pauperi atem amavit, vt nunquam tu-
 nicam nauam habuerit, nisi prius alia scissa esset, & vna
 sola contentus erat, vestes de vassa, & pelliceas semper
 adhoruit, amnes religionis obseruantias, & disciplinas,
 quas sancti ceteri omittere solent, ille beatiffimus tam
 auidè amplectebatur, vt ceteros iuuenes, etiam sanctos,
 aeteret. Si quando oportebat eum aliquo ire, pedes
 suos semper, & quia propter eius sanctitatem a secula-
 ribus viris, & mulieribus et multa dabatur, si come-
 stissima, omnia fratribus in refectorio communia esse
 volebat: Sin vero alterius generis, ad Ecclesiam ornatum
 deputabat. tandem plenus boni operibus quicuit in pa-
 tre in monasterio nostro Nouariensi Dina Marie Gra-
 tianum 1560. de mense Septembri, de quo infra dice-
 mus. & infra lib. 7. cap. 2. in monasterio S. Marie de
 Gratijs extra muros Nouarie canonicorum regulari-
 um suis quidam canonicus valde sanctus, & austerus
 vite illius dicitur, oriundus de pago, quod Dominusula
 dicitur. hic fuit in seculo presbyter, in prima sua iuuen-
 tute discipulus, & postea totus in Deum conuersus: cum
 quæ ageret ætate sue 36. annum, relicto beneficio ca-
 nonici regularium est effectus, & in Abbacia S. Andreae
 de Vercedo habitum suscepit, vbi per annos quatuor
 moram traxit, postea de maiorum suorum voluntate
 Papam missus, in monasterio S. Epiphany eiusdem ordi-
 nis, deinde Nouarium venit, & inibi per annos 26. cum
 sanctitatis odore degens, in anno Domini 1500. dormi-
 tationem accepit in Domino. Erat in presata Civitate
 quedam matrona nobilis vidua, predicti patris filia
 spiritalis, quem vir suus moriens omnium bonorum
 suorum vsu fructuarium reliquerat. parentes autem
 predicti vsu fructu eam priuare nitentur, relicta fili-
 sia dote, illa autem misera non inueniens viri de mor-
 tate testamentum, miserabiliter suo domino prouaba-
 tur. omni autem auxilio humano destituta causam
 suam Domino commendabat. Veniens autem ad Eccle-
 siam presati monasterij, & procedens ad sepulchrum
 viri Dei, qui ad eam vocabatur, cepit lacrymis rogi-
 tare, & iugiter, & ita ait: Mi Pater Andrea, quan-
 tum in vita te dilexerim, & nunc amem, quod te
 memore lateat credo, quædam erga te deuotionem ha-
 bui, vtili. & nunc quia credo, & indubitanter teneo,
 te cum Domino æterna frui in Cæli gloria, aspice me
 miseram, & de manibus inimicorum meorum heredi-
 tate mea priuare me cupientium libera. & huic dictu
 abscessit. Nostra vero infesta ei dormienti Andreas ca-
 nonicus regularis apparuit, & dixit: O Catharina filia
 mea, quid ploras? missus sum ad te a Domino, vt conso-
 lationem accipias, nam fides tua tibi subuenit, in scri-
 pturis, & ipsius scripturæ angulo: in paruo sacculo testa-
 mentum viri tui inueniet, quæ euigilans obstupuit, &
 testamentum reperit, quod Andreas reuelauerat, &

sic consulis iunius victoriam reportauit. Similia le-
 guntur apud D. Patrem Augustinum lib. de Cura
 pro mortuis agenda cap. 11. vbi ita scribit: Pro-
 certo cum Mediolani essemus, audiuimus, quod cum de-
 bitum repeteretur a quodam, & sancti patris cautio-
 ne protata, quod filio nesciente à patre iam fuerat per-
 solutum, contristatissimo grauissime capite, atque mir-
 rari, quod et pater moriens non dixerit, quod deberet,
 cum fecisset etiam testamentum. tunc nimis anxio ap-
 paruit idem pater eius in somnis, & vbi esset recantur,
 quo illa cautio euacuata fuerat, indicauit: quo inuenit
 tuentem, atque monstrato, non solum falsi debiti calum-
 niam propulsauit, sed etiam paternum recepti ebtirogra-
 phum, quod pater non receperat, quando est per soluta
 pecunia. Hic itaque paratur, animam hominis curam
 gessisse profilio. & ad eum venisse dormientem, vt do-
 cens, quod ignorabat, à magna cum molestia liberaret.
 Hæc ibi Augustinus.

Alios plures referre merito possemus, quos
 opinione valde probabili sanctitatis post fe-
 relicta commigrasse, nostræ congregationis con-
 stans est traditio, nonnullorum etiam testimonijs
 exterrorum comprobata. Eiusmodi fuerunt Ve-
 nerab. P. D. Petrus Lucensis senior, D. Seraphi-
 nus Firmatus, ambo Theologi, Prædicatoresq;
 celeberrimi, Spiritu sancto pleni, & diuini amo-
 ris igne fusi, censi, ambo in vinea Dei laboratores
 indefessi, qui suis laboribus fructum multum pa-
 tri familias reulerunt, quorum spiritus, qui, &
 quales fuerint, ex illorum opusculis facile digno-
 sci poterit, modo palatum ad sapores spirituales
 discernendos idoneum quis habeat, ambo tan-
 dem Bononiæ in Canonica S. Ioannis in monte
 vita functi, prope organum à parte ante, licet nõ
 eodem anno tu quati: nõ Prior anno 1522. obiit,
 cum eidem monasterio præfuisset, prout Præla-
 torum dicti monasterij series indicat, & Ioannes
 Philippus lib. 6. cap. 34. testatur, vbi etiam spiritu
 illum prophetia claruisse scribit; quod Autor
 Historiæ Ecclesiæ Bergomensis sub titulo Vi-
 niceæ par. 2. cap. 113. confirmat, vbi alta plura in lu-
 ius Sancti viri laudem scribit: posterior vero cir-
 ca annum 1540. ex hac vita migravit, de ambo-
 rum opusculis infra cap. 55. verba faciemus.
 Gaspar quoque Placentinus vir religiosissimus,
 & vite inculpata, regularisque obseruantia: stu-
 diosus æmulator, qui inter alia digna opera, præ-
 dicti Seraphini opuscula, Italicè scripta, Latina
 reddidit: sed & illa, quæ Italicè scripta nonnulli
 Typographi cum multorum errorum admix-
 tione impresserant, ab eisdem erroribus repur-
 gavit. Hic Ven. Sanctimonialis Dominiæ Bap-
 tistæ S. Marie Gratiarum Ianuæ à fieris confes-
 sionibus per multos annos exiit; cuius libros
 spirituales præmissa præfatione satis erudita, &
 mea etiam opinione necessaria, typis edendas cu-
 raui anno 1588.

Verum vt antiquiora omittamus, nostris etiã
 diebus plebem suam Lateranensem familiam

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

omnipotens vitare dignatus est, mittens ei seruum suum D. Albertum, natione Vicentinum, ex honesta familia de Altissimis, professione canonicum regularem, & S. Bartholomaei Vicetiae professum, quod Ccenobium per assumptionem regularis habitus semel ingressus, per annos duos supra quinquaginta, nunquam amplius, nisi cum ad publicas processiones cum ceteris sui Capituli canonicis procedere necessarium fuisset, est egressus, cuius heroicas virtutes, & totius vitae curriculum, sanctitatemque toti civitati perspecta, quoniam R. admod. P. D. Paulus Aemilius ex nobili familia de Saracenis, dicti Ccenobij Abbas, duobus libris exacte, copioseque descriptam lingua Italica perstrinxit, nosque supra c. 20. nonnulla de hac ipsa re tetigimus, nunc solum Epitaphium eius sepulchro inscriptum, tanquam illius vitae compendium, & synopsis subiiciemus, illud autem est:

Albertus de Altissimis Vicentinus, honesti parentibus ortus, canonicus regularis Saluatori Lateranensi S. Augustini, sacerdos, professus, charitate, obedientia, humilitate, pietate, patientia, mansuetudine, vigilantiis, abstinentia, votorum obseruantia, orationis assiduitate, ceteris denique Christianis, ac religiosi virtutibus insignis, die sua migrationis predicto, inter acerbos febres, & morbi & mortis cruciatu, orando, psallendo, Deum laudando, adstantes hortando, & eorum orationibus se commendando, magna sanctitatis opinione felicissimam animam suo creatori reddidit, cuius corpus quatridduo in sepulchrum, mirabilis cuiusmodi ordinum concursu, absque, & ablatu à frequentissima priorum consuetudine multitudine vestibus, & capillo eius. C. canonicis (si quando Deum in seruo suo glorificari dignaretur) hic tanto Patre orbat, mississimam spe verò castellum ipsius retributionis let abundant. posuere.

anno salutis MDCXVII. s. Calend. Februarij. Etate vero sua LXXI.

CAPVT QVINQVAGESIMVM SECVNDVM.

De Summis Pontificibus ex ordine Canoniorum Regularium, ac praesertim ex Lateranensi Congregatione assumptis.

L.

Raphael Volaterranus lib. 21. suae Antropologiz, siue Commentariorum vrbano- rum de ordine canonicorum regularium verba faciens, post multa, quae in eius laudem scribit, haec ad litteram subdit: *Nunc viros perquirat ex ordine praclaros, in primis autem pontifices triginta sex, inter quos Gelasium Primum, Leo*

Primum, Alexander Secundum, Paschalem Secundum, Alexandrum Tertium, Innocentium Tertium, Honorium Tertium. Cardinales ad trecentos, Sanctos viros ad septem milia, & quingentos: Haec ibi. Ioannes vero de Nigraualle saepe allegato Epilogo 13. cap. 18. in eorum Catalogo texendo tres supra quinquaginta recenset. Quod ne mirum, ac forsitan etiam fabulosum alicui videri possit, quatuor memisse debet, quae supra ex probatis autoribus sunt deducta, veridicisque testimonijs comprobata, quorum Primum est, omnes primitiue Ecclesiae clericos, saltem vsque ad B. Syluestri tempora, necnon etiam Eusebij Caesariensis regulariter vixisse: quique nunc clerici canonici dicuntur, siue regulares, eiusdem omnino instituti, ac ordinis cum illis primitiuis clericis, essentialiter saltem, existere. quod quia sufficienter tum in 2. libro cap. 68. tum in hoc 3. cap. 22. probatum arbitratur, ad praedicta loca te lectorem beneuolum remitto. Secundum est, ad temporibus Leonis I. sub quo Lateranensis Basilica, secundum Beatusini Patris Augustini Regulam à Gelasio I. ex Africa Romam delatam, est reformata, vsque ad Bonifacium VIII. institutum canonicorum regularium in eadem Lateranensi Basilica nunquam interrupto tramite successioneis difficillimis etiam temporibus perseuerauisse, quod similiter hoc 3. libro cap. 4. fuit demonstratum. Tertium quod ex secundo per sequelem euidentem deducitur. omnes Pontifices per illud temporis intervalum ex Lateranensis Ecclesiae clericis, vel canonicis, vel archiepiscopis assumptos, canonicos regulares extitisse, etiam si formalibus verbis id minime dicatur, antiquis praesertim temporibus, quibus geminatum illud vocabulum canonicorum regularium nondum in vsu erat positum: nam qui nunc regulares canonici, olim absolute vel clericorum, vel canonicorum nomine compellabatur, quod etiam super hoc 3. lib. c. 11. indicauimus. Quartum est, nonnullos Pontifices tum in Catalogo canonicorum, tum etiam monachorum ritibus, ac legitime computari, quia primò canonici regulares fuerant, sed postea vel archiepiscopis in medio, vel quia ad Praelaturas monasticas assumebantur, ad monasticum ordinem transferunt, quod in Stephano IX. Urbano II. & Paschali II. & alijs statim recensendis intueri licet, quos certò certius constat, primò regulares canonicos fuisse, deinde ad monasticum institutum transisse. Haec si supponantur, quae verissima sunt, apparebit, statim fabulosum, vel impossibile non esse, verum potius probabile, veritatemque consentaneum, quod praefati autores de Romanis Pontificibus ex canonicis regularibus assumpta docuerunt: quanquam non negauerim, Ioannem de Nigraualle nonnullos in eorum Catalogum retulisse, qui clerici canonici non fuerunt, prout è contra nonnullos omisit, qui fuerunt verè canonici regulares.

Porro

Porro in illorum Catalogo describendo magis sumus, ijs omisit, qui Beati Syluestri etiam B. Leonis I. tempora praecesserunt, ad ipsos Leone Primo, sub quo Lateranensis Basilica secundum B. Augustini regulam fuerat firmata, narrationem exordiemur. Porro, de quorum canonica professione, vel antiquis historicis, & chronistis, vel alijs temporis fide dignis constare nobis potuit, hinc sunt:

S. Leo Primus natione Tuscanus Sacrofanctae Lateranensis Ecclesiae clericus, & Sanctae Romanae Ecclesiae Archidiaconus, de quo supra caeterum fuit.

S. Felix Tertius natione Romanus ex Patre Felice presbytero de titulo fasciolae. Anastasius Bibliothecarius. Ioannes de Nigraualle. Ciacconius in Vita Romanorum Pontificum in Felice Primo.

S. Gelasius Primus Valerij filius, & B. Augustini discipulus. de quo supra cap. quinquagesimo dictum fuit, ex Onuphrio, Volaterrano, Ciacconio, & alijs.

Honorius Primus Campanus, Petronij vrbano- rum filius, ex canonico Lateranensi. Ioannes de Nigraualle. Ciacconius in Honorio Primo, de quo inter alia scribit Anastasius Bibliothecarius: *Ille temporibus suis multa bona fecit, et aduersus avaritiam, temporibus suis renouauit omnemque vitam beati Petri apostoli.* Sed notandum, & recordandum, quod supra hoc eodem libro cap. nonnisi, sub B. Gregorio Papa, cuius obitus Honorij Pontificatum annis viginti praecesserat, eorum clerum Romanum ad vitae regularis institutum, hinc enim facile intelliges, omnes Pontifices, aliquot saltem annis post, ex clero Romanorum assumptos, regulares canonicos fuisse, vel monachos.

S. Sergius Primus, Lateranensis Ecclesiae clericus, de quo supra cap. 50. dictum fuit, ex Anastasio Bibliothecario, Ioanne de Nigraualle, & Ciacconio in Sergio Primo.

Gregorius Secundus ab eodem Sergio Primo inter Lateranensis Ecclesiae clericos à puero enutritus, deinde Subdiaconus Sacellarus, & S. R. E. Bibliothecarius. Anastasius Bibliothecarius in Gregorio II.

Zacharias Primus natione Graecus ex canonico regulari monacho ordinis S. Benedicti Ciacconius in vita Zachariae Primi. Ioannes de Nigraualle.

Stephanus Tertius natione Romanus ex patre Constantino, qui adhuc paruulus patre defuncto inter clericos Ecclesiae Lateranensis sub disciplina Apostolicae traditionis sub Gregorio Secundo, & Zacharia Romanis Pontificibus fuit educatus, & per singulos ordines vsque ad Diaconatum perductus. Anastasius in Stephano Se-